

Heinrich Rudolph Redecker Johann Heinrich Stephani

**Disputationem Inauguralem Iuridicam De Confessionibus Coelesti Numine
Annunte ex Decreto & Concensu Nobilissimae Facultatis Iuridicae in
celeberrima ad Varnum Academia**

Rostochii: Kilius, 1665

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735224218>

Druck Freier Zugang

Geometrie

R. U. jur. 1665

Heinrich Rudolf Recker, Pres. 16

Wannse Heinrich Stephani, Prof.

Mit Progr.

DISPUTATIONEM INAUGURALEM
JURIDICAM

De

CONFESSIOIBUS
COELESTI NUMINE ANNUENTE

ex Decreto & Consensu Nobilissimæ Facultatis Juri-
dicæ in celeberrimâ ad Varnum Academiâ

PRÆSIDENTE

V I R O

Nobilissimo, Amplissimo atq; Excellentissimo

DN. HEINRICO RUDOLPHO

Kedeker / J. U. D. P. P. Sereniss. Duc. Mechlen.

Consiliario, Consistoriiq; Ducalis Assessore, & Amplif-
simæ Facultatis Juridicæ ad hunc actum Decano
spectabili

Dn. Patrono, ac Studiorum suorum Promotore æviter
num suspiciendo

publicè examinandam, placideq; ventilandam

PRO LICENTIA

Summos in utroq; jure honores ac privilegia
doctoralia ritè consequendi

proponet

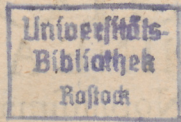
JOHANNES HEINRICUS STEPHANI,

Custrinò NeoMarchicus:

In Auditorio Majori ad diem VI. April,
horis ante & pomeridianis.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. ANNO M. DC. LXV.

Quaecumq; disputatio incipit à non ente et probat non entis esse ^{nullas}
partes qualit. aut differ. ex non ente ille suspecta tradit
confessione pra nobis Dng candidaty incipit à non ente
et probat non entis esse nullas partes. etc. ex non ente.
E. Dng clarissim. Cund. suspecta tradit confessione
Mag. vera et pura. minor. prob. qd Gail. citato loco e
non ens (1) quoad verba (2) ego ad num. septem tantu.
et non plura agnoscat numeros. vel ita.
Quicunq; locy est. non ens, ille non pot probare nullas ee
non entis partes, qualitat. vel diff. Atq; hicy sic ex
Gailio citaty e non ens ?

IN NOMINE DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI ad omnia consilia, omnesq;
actus semper progredimur *L. 2. C. de Offic.*

Præf. Prat.

Sicut non entis nullæ sunt partes, qualitates, aut differentia arg: l. 41. ff. si cert: per: & §. 1. Insti: de inutil. stipulat: *Gail: 2. Obs: 14. n. 12.* ita & negantis per rerum naturam nulla est probatio l. 23. C. de probat: quia omnis negatio eo ipso censetur valida, dum non probatur contraria affirmativa l. 1. l. actor C. de probat. Cum autem à qualitatibus definitiones in omni disciplina sint sumenda, etiam probationes civiles, quæ nihil aliud sunt, quàm veræ facti alicujus definitiones & demonstrationes, exindè petendas esse, autumo. Harum verò aliæ sunt propriè sic dictæ, aliæ verius relevationes ab onere probandi. Illarum duo dantur genera, vel enim aliquid probatur minus artificialiter, per manum vivam h. e. per testes vel per manum mortuam h. e. per instrumenta l. 11. C. de fid. instrum. l. 2. C. de testib: Quarum multæ sunt species: etenim liberatur quis ab onere probationis, modo per præsumptiones tot. tit: ff. de probat: & præsumpt: quæ ex indiciis desumuntur l. si de possessione 20. C. de probat. l. 21. l. ult. cod. l. 19. C. de R. V. l. 15. C. de jur: dot: & l. 10 arbit: tutel: undè vocantur etiam argumenta in d. l. 2. C. de testib: & l. 2. C. quor: appellat: non recip: modo per jusjurandum, quo præstito non amplius quæritur de veritate causæ, sed an juratum sit l. 11. §. ult. l. 30. in pr: ff. de jurej. modo per evidentiam facti c. 15. X. de restit: spoliar: quo refertur inspectio Judicis l. 32. ff. de minor. l. 8. §. 1. ff. fin: regund: modo deniq; per confessionem adverlati l. 1. §. 1. ff. de interrog: in jur: fac: l. 16. in fin. C. de pæn: & tot: tit ff.

*Facit nihil
est tm qd
finex: 0*

A

ut ff. C. & Decr: De ultimâ hac specie, quæ à probatione relevat, tanquam in utroq; Jure dispersâ materiâ, cum præ cæteris mihi maximè delectamento sit, ac arrideat, theses hæcce inauguales, pro summis in utroq; Jure honoribus ac privilegiis Doctoralibus consequendis, conscribere, placidæq; ventilationi eruditorum subijcere, est animus, quod ut feliciter succedat, divinum numen supplex veneror. Sic itaque hæc Duce DEO

THESIS I.

Cum de intellectu alicujus materiæ prius constare nequeat plenè, quàm si explicatio vocis præmissa sit, merito ea, quæ ad dilucidationem nominis faciunt, præmittenda sunt. Prostant autem tria, quæ ansam ad vocabuli hujus illustrationem præbent, (1) Origo vocabuli ac derivatio, (2) varia vocis acceptio, & (3) nominis cum aliis in significatione communi'o. Primum quod attinet, voculam *Confessionis* ex præpositione cum & verbo fateri, quod secundum *Varronem lib. 5. n. 7. de Lingv. Lat.* dictum est à fari, significans dicere, eloqui aliquid, compositam esse, omnium constans est sententia, hinc apud veteres dies Facti & Nefacti, in quibus sc. jus dicebatur, vel non; Sic *Ovidius*.

Ille Nefactus erit, per quem tria verba silentur.

Factus erit per quem *Leges* licebit agi

Combinatis itaque duobus istis vocabulis, profiliit verbum confiteri, quod aliquid amplius sonat, quam simpliciter fateri. Confert enim id, quod alius fortè jam enunciaverat, quasi dicas cum altero fateri.

Th. II. Secundum *ὁμολογίας* requisitum, quod modis hoc vocabulum sumatur demonstrat. Accipitur verò (1) late, pro quacunq; contra se pronunciatione *Quintil: Declam: 313* (2) pro pronunciatione judiciali, quæ pronunciantis sententiam definire videtur *Paul. l. 1. ff. de confess.* (3) pro cautione, ut in *l. 23. §. 2. C. ad Sc. Vellej. & l. 20. in fin. ff. de donat.* ut & *l. 25. §. 4. ff. de probat.* & hoc more Græcorum, qui cautionem *ὁμολογίας* vocant *Gothofr. in not. ad l. 23. lit. K. Cujac. in exposit: Novel: 1. fol. 11. circ. med:* (4) pro cautione de judicio listi *l. pen: C. de fidejuss.* (5) Vocabulum hoc ex *Novell: 141. c. 1.* in verbis: *beatissimo Patriarcha renunciant* &c. quoddam singulare genus confessionis, auricularis sc. seu tacitæ, indicare, putat *Gothofr. innot. ad d. Nov.*

Th. III

Th. III. Vocatur autem confessio aliter à Theologis, aliter à JCtis. Illis secundum Dieticum in *inst. suis catechet.* confessio nihil aliud est, quam cum quis more alicujus Ecclesiæ, coram Ministro illius ordinario generatim, quandoq; speciatim, conscientia necessitate postulante, delicta sua aperit, absolutionemq; eorum petit, *can. 2. extr. de Off. Jud. ord.* dicitur Germanicè *die Beichte*. De hac mihi ex instituti ratione non est sermo, ne fiat *μετάβασις εἰς τὸ ἄλλο γένος*, & falsi mittatur in alienam messen.

Th. IV. Tertium deniq; ostendit, quemadmodum alia vocabula huic suam communicent significationē. Appellatur enim à JCtis aliàs asseveratio & protestatio *l. 13. C. de non numer. pecun. l. 20. de interrog. in jur. sac. l. 6. ff. h. t.* affirmatio Cyn: *ad L. uu. C. h. t. n. 1.* vel contra se pronuntiatio *Barn; Brisson. lib. 3. de V. S.* aut judicatio *Cujac. in parat. C. h. Germanicè ein Befänntniß*. Hinc communiter, loquimur: culpæ confessio, debitores confessi, æs confessum; confessum nomen quod non est in controversia *l. 15. §. sic quoq; ff. de re jud. & confessus reus l. ult. ff. de bon. eor.* Hæc de *ὁνομασλογία*.

Th. V. Absolutâ nominis explicatione, accessum facio ad *περὶ ἡμαρτημάτων* seu rei elucidationem, in quâ præmittenda est confessionis Definitio: Definitur autem à Dd. variè. Vult: 2. J. R. c. 2. n. 16. loco generis ponit probationem: quod non admodum placet. Confessio enim vera & propriè sic dicta, probatio appellari vix poterit, ut supra dictum, licet probationis vim habeat, & ab onere probandi relevet: posito tamen probationem maximè esse, sic definiti non possent arbitror, quoniam ex confessione, sicut ex instrumento, probatio descendit. Uti itaque effectus per causam suam non definitur rectè, ita nec concinnè confessio per probationem. Malo igitur illam admittere descriptionem, quam suppeditat Cujac. d. l. dum dicit, quod Confessio, sit, qualiscunq; contra se pronuntiatio, vel contra se judicatio. Genus hoc in præsentî descriptione confessioni propius accedere videtur, eique proximius esse. Nam qui aliquid pronunciat, confiteri istud intelligitur. Est enim confiteri nihil aliud, quàm aliquid asseverare seu affirmare. Indè asseverans assertionem suam retractare, nisi ex justo errore vel meru facta sit, ut infra pluribus dicitur, atque ab eâ recedere non potest *l. un. C. h.* Nam confessione nihil contra confitentem esse per jus, dixit *Quintil: 5. Instit. Orat. c. 13.* sed habetur ea pro veritate.

Th. VI. Dividitur Confessio multis modis (1) ab adjuncto in *Criminalem*, quæ tormentis exquiritur *Wesemb: in Parat: de quest. & Civilem* Hæc iterum à loco subdividitur in *judicialem*, l. 4. ff. de interrog. act. ibiq; gloß. l. 6. ff. h. t. & *extrajudicialem* l. 40. in pr. ff. de pact. Illa in genere hodie est, quæ non inter privatos sed eorum Judice vel Magistratu competente, & pro tribunali sedente, in negotiis causæ cognitionem requirentibus peragitur, *Marant: in suo tract: de ord: judicior: in 6. p. n. 30.* & quidem dupliciter, juxta Dn. *Hahn: in Obs: ad Wesemb: h. t. n. 2. (1)* verè, ut quando quis in judicio conventus expressè confitetur l. 6. §. 2. ff. h. t. (2) præsumptivè, quæ colligitur ex factio seu re ipsa, ut quando quis paciscitur de crimine l. 5. de his, qui not. infam. l. 10. C. ad L. Jul. de adultr. contumaciâ. c. 2. extr. de præsumpt. solâ interdum taciturnitate l. 1. §. 3. ff. de tribut. act: Item fugâ l. 28. §. 1. ff. de bon. liber: l. 7. §. 2. ff. de susp. tutor: *Wesemb: h. t. n. 5.* junge *Coll: Jur: Arg: h. t. n. ult.* adeoq; alia est confessio *vera*, alia *præsumta*.

Th. VII. Et sit vel ante judicium constitutum, ubi Magistratus sive Judices juris dicendi vel judicandi gratiâ consistunt l. 4. in fin. ff. de interrog. jur: fac. aut intentionis actoris formandæ vel instruendæ causa, ad præcedentem interrogationem, à reo litigaturo; aut sua sponte, re citra interrogationem illam super actoris intentionem probandâ, litis evitandæ causa, à reo bonam fidem agnoscente, de quo infra. Vel judicio jam constituto & lite pendente. Dicitur verò judicium constitutum & lis pendens, quando non solum lis est contestata *c. ex parte 30. in fin: extr: d. V. 8.* Sed etiam (ut Doctoribus placet) post citationem reo intimatam, usq; ad sententiam definitivam c. 1. & 2. imò etiam post sententiam definitivam, si ab eâ sit appellatum vid: *Pac. Isagog. in Decret: ut lite pend.* Hæc sc. extrajudicialis dicitur ea, quæ non apud Magistratum vel Judicem, sed à privatis inter privatos emittitur *Johann: Calvis. in Lexic. jur: qualis confessio in l. 24. C. de transst. occurrit.*

Th. VIII. Item *alia expressa*, quæ expressis atq; claris verbis perficitur, *alia relativa*, si scilicet quis se referat ad instrumentum aliquod. *Alia licita*, quæ de re licita fit, *alia illicita*, quæ in jure prohibetur. Videtur enim illicitam rem confitens per confessionem suam propriam allegare turpitudinem, hinc non audiendus l. *mercalem 5. C. de condit: ob turp. vel inj: caus: Alia vera*, quando quis reverà, & ut res sese habet, confitetur, *alia falsa*, l. 13. ff. de interrog: si quis, non ut in se res

in se res est, sed uti verosimiliter comparata esse videtur, confessionem facit, e. g. quando maritus asserit in præjudicium creditorum dotem cautam sibi numeratam esse, cum tamen de numeratione non factâ, satis constet *Hahn: ad Wesenb. h. r. n. 5.*

Th. IX. *Alia spontanea*, quæ suapte spontè absq; tormentis & metu fit *gloss: in l. 22. ff. quod met: caus. c. 1. caus. 15. q. 6. Wesenb: in parat: h. n. 5.* Confessioni enim coactè & invitè factæ, parum fidei est habendum, nam ad confitendum nemo est compellendus; *alia invita*, quæ vi metuve extorquetur *d. c. quandoq; 1. 15. q. 6. Myns. 5. Obs: 23.* qualis est, quæ per tormenta fieri solet *Lanfr: ad c. quoniam c. 7. n. 7. de probat: Alia jurata c. 18. extr. de accusat:* quæ fit mediante juramento, quod hodie regulariter dandorum & respondendorum vocare solemus; *alia non jurata*, cum simpliciter, nullo interposito juramento, aliquid affirmo. *Alia revocabilis*, quæ propter errorem facti, si de eo constet, vel ante, vel post conclusionem in causâ, modo ante sententiam fiat, potest revocari, *Trentacinq; lib. 2. resol: 1. de confess: n. 1. & 19.* nec erranti nocet, *alia irrevocabilis*, quæ vel absque errore fit, vel etiam, si error sit manifestus, tamen post sententiam, nisi causa subsit, revocari nequit *Trentac. d. l. n. 21.*

Th. X. *Alia est cum causa*, quando quis confitetur debitum, adjecta causa ex qua debet, *alia sine causa* quando causa debendi abest & si cautio 14. ubi DD. x. de fid: Instr: cui assimilatur illa, quæ falsam causam habet, si fiat extra iudicium *Bald: in Rubr: C. de Const. pec. col: 2. Mascard: de probat: concl: 345.* *Alia simplex*, *alia geminata*, hæc autem sine adjectione causæ probat, quia geminatio præsupponit deliberationem *s. si quis aratus 2. q. 3. Masc. d. l. n. 52.*

Th. XI. *Alia obligatoria*, quâ quis ad dandum vel faciendum aliquid obligatur e. c. si quis fatetur, se esse alterius debitorem, deinde etiam de debito isto creditori constare cœpit, negaturus autem est debitor debitum, nihilominus tamen ex confessione tenetur, & ad solvendum obligatur, quia non præsumitur aliquis temerè in sui præjudicium aliquid asserere *Ripa tract: suo de confess: obligat: c. 28.* *Alia liberatoria*, quæ aliquem propter solutionem obligationis nexibus eximit, iisque liberat; ut si quis fateatur sibi debitum jamjam solum esse *arg: L. tale pactum ff. de pact: & ibi Bartol:* Hæc enim confessio liberat debitorem, eiq; dat exceptionem sc: solutionis, quâ oppositâ actoris intentionem re-

si post
compli
hinc an
solum
ex nud
q; tenet
sine cas
prius est
ga nulla
f. probat
accipere

movere, ac se tutum reddere potest. *alia purgatoria*, quando quis per confessionem suam aliquem delicto purgat. l. 2. ff. ad SCR: *Sifan*:

Th. XII. A divitionibus confessionis ordo me ducit ad causas: Illius autem efficiens remota, est ratio & pudor naturalis, eamq; secuta est lex 12. tab: Proxima est voluntas ejus, qui bonam fidem agnoscit, vel evidentia rei atque veritate convicta l. 16. C. de pœn: *c. tua extr: de cohab: cleric: & mulc:* vel juramento dandorum & respondendorum elicita, de quo vid. *Gail: 1. obs. 79 n. ult: Vult: Jurispr: Rom: 2. 31. n. 44 Wurm- sen: 14 Obs. 8.* vel aliis objectis ad confitendum commota, impulsiva vel irritata *Wesenberg: in parat: h. t. n. 3.* Si enim confessio delinquentis cum evidentia rei & veritate conjuncta sit, omnesque ii, qui delicto interfuerunt, in unum post concordent, quam tormentis vel interrogationibus fuerint dediti, Judex sententiam ferre, eamq;, adhibito ac probè observato hœc temperamento, in confessum promovere potest d. l. 16.

Th. XIII Non autem cujuslibet confessio statim facit fidem, sed circa subjectum agens sequentes notæ requiruntur (1) ut facta sit à majore 25. annis. Nam confessio infantis etiam tutoris autoritate accedente nulla est, quia ejus ætas, quicquid videt, ignorat l. 1. C. de fals: *monet: ferè subfn:* Si verò impubes sit, citra tutoris autoritatem confessio non nocet, verum cum autoritate ejus nocet, sed adversus eam, in integrum restitutio peti potest l. 6. §. pen: ff. h. t. *Perez in praelit: C. h. n. 12.* In minori distinguendum est, vel enim habuit curatorem, vel non: Illo casu absque curatoris consensu facta confessio nulla est, cum verò ea cum ejus consensu emissã sit, contra eam, si læsus: datur restitutio d. l. 6. §. pen: *infn:* nã hœc casu quidẽ confessio valida est, sed ipse minor iterum gaudet dicto beneficio restitutionis sc: in integrum. Neq; his obstat d. l. 6. §. 5. *in fn: h. t.* ex quã statuendum videtur, minoris confessionem indistinctè valere, quia ibidem indistinctè asseritur ipsum ex confessione suã restitui. Textus enim ipse restringendus censetur ad casus, quibus confessio minoris valida est, cum restitutio in integrum semper detur contra actum validam. Ideoq; intelligendus venit, ut restituatur minor, si (1) non habens curatorem confessus sit (2) si cum curatoris, quem habet, consensu læsus sit ex suã confessione. Læsiõ enim à minori omnijure probanda est, cum minor, quã minor non restituatur, sed quã in minori ætate læsus est. Etenim non semper

per ea, quæ cum minoribus geruntur, rescindenda esse, ait JCtus in l. 24. §. 1. ff. de minor. Sed ad bonum & æquum redigenda, ne magno incommodo hujus ætatis homines afficiantur, nemine cum iis contrahente: & quodammodo commercio iis inter dicto. Itaq; nisi aut manifesta circumscriptio sit, aut tam negligenter in eâ causâ versati sint, Prætor interponere se non debet d. l. 24. (2) Ad validitatem confessionis requiritur, ut confitens sit dominus causæ *Wesembec. parat. h. r. d. n. 3* Non enim sufficit procuratores, tutores, curatores confiteri d. l. 6. §. 4. b. quia confiteri est perdere, rem autem domini hi omnes perdere non possunt *Don. 48. Com. i. in verb. confess.* cum ipsorum confessio cedere in domini præjudicium dicatur in c. suborta. extr. de semi. & re jud. c. ult. extr. de confess. Temeraria itaq; non videtur esse distinctio *Cyni. in l. un. C. h. r.* ut tum demum procuratoris, tutoris, curatoris confessio veris domini præjudicium non afferat, cum spontè, voluntariè, nullâ compulsi necessitate eam emittant *Cujac. in c. ult. extr. eod.* Quando autem propter officium susceptum ex necessitate in jure, judiciove respondere coguntur, dominis præjudicet, & hoc quoq; colligere est ex l. non solum ff. de Procurat. & asserit *Purpur. in l. mutuuum §. creditum ff. si cert. pet. n. 117.* ita tamen, ut præjudicium semper procuratores, tutores, curatores removeare possint, si errorem admissum probaverint *Mascard. de probat. concl. 369.* Hinc & Advocati confessionem nocere clienti, nisi is confessionem in continenti revocaverit, patet ex cap. olim causam 21. ubi *Panormit. vers. secundo extr. de censib. Perez in C. h. r. (3)* ut quis non sit metu compulsus: Non enim valet confessio, quæ per metum, fraudem vel vim extorquetur c. si quando §. 15. q. 6. c. *Lotharius in fin. 31; q. 2. Myns. 5. Obj. 23.* qualis est, quæ per tormenta fieri solet, ut dixi. (4) ut non sit errore inductus: non enim fatetur, qui errat in facto sc: ex justa causa l. 2. h. r. l. 11. §. 10. ff. de interrog. in jur. fac. c. ult. extr. h. r. c. 62. extr. de appellat. c. 2. de reslit. in integr. in 6. facit l. 8. q. 9. ff. de jur. & fact. ignor. l. 7. C. eod. l. 2. princ. de jud. l. 15. ff. de jurisdic. l. 106. de R. J. l. 57. de O. & A. Hujusmodi erronearum exempla reperiuntur plura in l. 8. C. de jur. & fact. ignor. l. 1. C. de fals. monet: quibus addi potest l. 6. 13. 23. C. de solut. quæ tamen confessionis extra iudicium videntur. Error juris non videtur excusare confitentem d. l. 2. cum non sit justus secundum ea, quæ traduntur tit. D. & C. de jur. & fact. ignor. quod tamen saltem quoad lucrum captandû, aliud n. in damno vitando obtinet. Debet autem

autem confessio fieri super re principali, non etiam super uno articulo ex pluribus, quos solet actor ponere, ut explicat *Gloss: in c. 1. eod: in 6.* non enim relevatur actor ab onere probandi, nisi quoad ea, quæ confessus est reus *Zoef: com: ad ff. h. t. n. 6. (5)* opus est, ut confitens sit sanæ mentis: Inanis enim & frustranea esset ea, quæ à furioso, mente capto &c. facta est confessio, quia nulla est harum personarum ratio, nullus consensus, imò nec iudicii capaces sunt, ut plane iudiciali confessionem subire queant. (6) denique confessio non debet esse simulatè concepta: Simulata namq; conceptio verborum sicut in nullo negotio quicquam valet, ita nec in confessione *Just: Mejer: in Colleg: Argent: h. t. n. 4.*

Th. XIV. Potest autem confessio de omni re litigiosa, seu quæ in controversiam vocatur, fieri. Nam confessio nullius est usus, nisi de eâ refiat, undè lis vel controversia oriatur, vel gigni possit *l. confessionibus ff. de interrogat: act: sive negotium, de quo agitur, sit civile l. 4. h. t. l. 9. §. 2. in fin: l. 37. §. 1. in med: ff. de minor: l. 26. §. 5. ff. de noxal: act: sive criminale l. 4. in fin: princ: ff. ad L. Jul: Majest: l. 5. ff. de custod: reor: c. 4. extr: de judic: c. 1. de accusat: in 6. c. 1. extr: h. sive actio sit in rem l. 6. §. 2. princ: ff. h. t. sive in personam, eaque simplex vel alternativa d. l. 6. §. 1. sive etiam civilis, vel honoraria, d. l. 6. §. 2. dummodo ea, quæ emissa sunt per confessionem, non advertentur juri c. ult: ff. de pact: vel naturæ d. l. confessionibus 14. ff. de interrog: act: Confessiones enim tunc ratæ sunt, cum id, quod in confessionem venit, & jus & natura recipere potest, ut prudentissimè respondit *Iavolennus in l. siis cuius nomine §. 1. ff. de interrog: act: De iis autem quæ contra naturam & jus sunt, nec pactum, nec confessionem valere voluit Ulpian: in l. juris gent: 7. §. Prætor ait & §. seq: ff. de pact: & c. fin: extr: eod: c. solet quæri 32. q. 2. c. fin: extr: de condit: appof: quia confessiones naturæ & legibus ut dixi convenire debent, secundum Paul: in d. l. confessionibus. Confutare etiam præcipuè debet de corpore delicti, h. e. existere debet id, quod in confessionem venit, e. g. interfectum esse necesse est hominem, cujus se cædem fecisse quis confitetur l. 4. ff. h. t. *Wesens: in parat: h. Item rem in rerum natura esse oportet, quam quis se debere dicit l. pen: l. fin: ff. h. t.***

Th. XV. Debent autem confessiones certum quid continere *l. 3. 6. princ: ff. h. t.* certum enim confessus pro iudicæto erit, incertum non

non erit d. l. 6. in prin: Certum verò id maximè est, quod individuum determinat, proinde non sufficit, confitendo dicere, debeo, sed speciem confiteri debet. Ergo etsi quis confessus sit, se debere corpus aut Stichum vel fundum dare, insuper urgendus est, ut certum confiteatur d. l. 6. §. 1. *Wesemb: in parat: h. n. 4. i. e. determinatum & numero unum corpus.* Et in alternativa obligatione, cum debitoris sit electio §. 33. *Inst: de act:* ita confiteri debet, ut alterutrū e.g. Stichum se debere dicat, vel dicat se fundum debere. Item is qui rem confessus est, ut certam quantitatem fateatur, d. l. 6. §. 1. *in fin:* Nam certâ quantitate expressâ, non erit opus æstimandæ rei arbitrium dari, si modò inter reum & actorem conveniat. Quod si nemo urserit reum, ut certam quantitatem fateatur, tum postea rei æstimandæ arbiter dandus erit, etsi inter partes non conveniat. Quod si tamen incertum confiteatur, urgendus est, ut certum exprimat d. l. 6. *Azo in summa, n. 5. C. de confess:* Quid si certum confiteri nolit, pro confessio habendus est *arg: l. ii §. 9. ff. de interroge: act: Don: 28. Com: 1.* Deniq; si confessio super re & facto emissâ vim & effectum suum habere debeat, necesse quoq; est, ut illa res & factum non sit favorabile, eo quod confessio facta contra rem favorabilem non præjudicet: unde si ingenuus confiteatur se esse servum, hujusmodi confessio confitenti nihil afferre præjudicii potest, propter libertatis favorem ut *in l. interrogatam C. de liber: caus:* & hoc verum est, nisi confiteatur istud in judicio causæ libertatis: tunc enim confitenti præjudicat, nisi ipse contrarium prober *Goth: in not: ad d. l. interrogatam Mascard: de probat: concl: 7. n. 34.*

Th. XVI. Forma confessionis, de qua occasione subjecti, in th: XIII. etiam aliquid dictum; vel est *interna* vel *externa*, illa, ut fiat spontè c. 1. 15. q. 6. & liberè, adeoque absq; tormentis & metu *glos: in l. qui carcerem ff. quod met. caus. nisi ratihabitio postmodum subsecuta fuerit Bened: de Capra de notor: membr: 1. u. 35. Myns: respons: 1. n. 17.* modò insuper sit specifica, vera, certa & expressa *Barbos: lib. 3. c. 44. axiom: 10.* Nâ si quis coactè & iusto metu compulsus vel dolo inductus, quid confiteatur, confessio non nocet; indeq; confessio in tormentis facta nulla est, nisi deinceps remoris tormentis, vel in judicio ad bancum, uti vocant, vel in vinculis coram duobus confitens testibus, eam ratam habeat per text: *in l. 2. C. de custod: reor: Quemadmodum etiam in CC. Carol: 7. artic. 56. §. der Gefangnen &c. constitutum est: & passim usu servatur*

B

tur

tur Jul: Clar: in recit. sent: lib. 5. §. fin: q. 64. n. 40. & Bajard: ibid: n. 129.
& seqq: Matth: Stephani in not: ad Constit: Carol: d. art: 56. Dn. Hahn: in
not: ad Wesenb: n. 5. Junge Carpz: in Prax: rer: crim: p. 3. q. 126.

Th. XVII. Non autem statim ad torturam decurrendum est,
ut per illam confessio aliqua eliciatur, sed requiritur (1) ut præsto sit
causæ gravitas Wesenb: de Quæst: n. 5. Vult: lib: 1. Jurispr. Rom: c. 2. n. 57.
nimirum, ut causa sit criminalis, eaq; atrox & capitalis l. 1. l. 8. ff. de quæst:
Carlo: V. in Ord: Crim: art: 8. in princ: So die Missethat einer Todstraff
Halben fündlich) Heinr. Bocer: in tract: de quæst: c. 3. In cæteris autem causis
pecuniariis ex Paul: lib: 5. sent: tit: 1. §. ratio nō admittit cruciatus inferri cor-
pori, ubi tantum pecuniæ periculum subest l. 8. 9. ff. de quæst: Carpz. d.
9. 119. n. 36. & 37. (2) ut de corpore delicti constet v. g. hominem oc-
cisum vel simile delictum reverà commissum esse l. 1. §. 24. ubi Dd. de
Scto Silan: Myns: cent: 3. obs: 81. Christoph: Besold: in thesaur: pract: voce
Peinliche Frage / & amplius in Diss: de process. c. 18. n. 5. P. H. D. art: 6.
Coll: Jur: Arg: de Quæst: th. 3. (3) ut confessio verosimilis sit, & tales conti-
neat circumstantias, quæ non absontæ sunt Besold: in thes: allegans ad id
Tertull. in Apologes: (4) ut veritas aliter haberi nequeat. Cum enim re-
medium hoc indagandæ veritatis quandoq; sit dubium Crus. de indie.
delict. p. 4. c. 37. n. 2. & periculofum, non nisi ex gravi causâ, & si de
vero aliter constare nequeat l. 1. §. 1. C. de jurej: p. calumn: l. 8. pr: ff. de
quæst: l. 9. eod: Pac: in Analys: C. d. 1. (puta per apertissima documenta,
aut testes idoneos, & omni exceptione majores saltem duos Ayres: pro-
cess: Histor: jur: c. 4. n. 49. Gail: de pac: publ: c. 15. n. 7. Const: Carol: Crim: art:
67.) ad id deveniendum est Gilhaus: in Arb: Crim: p. 7. c. 6. n. 9. & 10. Carpz.
in Crim: pract: p. 3. q. 17. n. 5. Besold: in thesaur: pract: Dn: D. Schnobel:
in D. ad π. D. 24. th: 25. jungatur l. 1. §. 23. ff. de quæst: (5) Deniq; ut locus
sit quæstioni, indicia perpetrati delicti, quæ Judicem ad deferenda tor-
menta moveant, præcedere debent sufficientia, legitima, & ut vocant
proxima l. 1. §. 1. 4. 17. l. 18. §. 2. l. 20. l. ult: ff. de quæst: l. 17. in fin: C. ad
L. Cornel: de fals: Et in hōc Dd unanimiter ferè conveniunt, quos longo
agmine allegat Farin: in Prax: Crim. lib: 1. tit: 5. q. 37. Quæ verò indicia
in quovis delicto ad formandas quæstiones sint sufficientia & legitima,
ob varietates circumstantiarum, & qualitates factorum, certâ aliqua
regulâ, definiti non potest. P. H. D. art: 18. & 24. Ideoq; arbitrio Ju-
dicis

9
dicis multum hic tribuendum esse, pleriq; Dd. statuunt, per Ord: Crim
art: 27. vid: Menoch: de præsumpt: lib: 1. q. 89. n. 1. Vult: n. 41 Gilhaus: c. 6.
p. 7. sect: 2. n. 5. ut tamen id adstrictum sit juri & æquitati: Quare
in ejusmodi casibus Jurisperitos consulendos esse, sradet Carpz: de in-
dic: incert: q. 123. n. 68.

Th. XVIII. (2) In jure l. un: in verb: in jure C. h. r. l. 56. ff. de re
jud: l. 29. §. 1. ff. de donat: l. 1. §. 7. ff. siquid in fraud: patron: l. 4. C. de re-
pud. vel abst. hered. c. 2. extr: h. t. sive judicio l. 4. in fin. princ: ff. ad L. Jud:
Majest. Novell. 90. c. 3. quia, si fiat extra judicium, regulariter & simplici-
ter non probat, nec facit confessum haberi pro judicato l. un: C. h. r.
cum non deliberatè facta præsumatur, præsumptionis tamen & semi-
plenæ probationis vim quandoq; obtinet c. 14. extr: de fid. instrum: Fit
autem vel inter vivos, vel in ultimâ voluntate: Illa fit vel verbis, vel
factis.

Th. XIX. Cum verbis fit, interest attendat ad liberandum, ut
v. g. si quis fateatur sibi ab adversario suo satisfactum esse, hæc confes-
sio plenè probat, & producit effectum liberationis l. 40. ff. de pact: Gil-
haus. arb. Jud. p. 1. c. 6. §. 101. n. 3. Cum jura faciliora sint ad liberandum,
quàm ad obligandum. l. 47. ff. de O & A. An verò ad obligandum, quo
casu vel sit in scripto vel nudis tantum verbis.

Th. XX. Si in scripturam redacta fuerit confessio, subdisting-
vunt DD. utrum causæ expressio accesserit, nec ne? Eo in casu, veluti si
quis scripserit, se debere Sejo 100. ex causâ locati vel depositi, talis scri-
ptura plenè probabit contra scribentem l. 26. §. ult: ff. deposit: post Don:
Sichard: Umm. d. D. 13. n. 58. Excipitur causa mutui, ubi quis scripsit, se
accepisse mutuo, quod reverà non accepit, quia intra biennium potest
opponere exceptionem pecuniæ non numeratæ. l. 14. C. de non numer
per. §. 2. Inst. eod. Pac. in Anal. ejusd: tit. Gilhaus. c. 6. p. 1. §. 109. Item dotis
causa l. 2. §. 11. C. de dot. caut. non numer. Umm. in D. de posit: th. 12. n. 56.
Menoch. lib. 3. de præsumpt. præsumpt. 12. Perez. in C. h. Pac. in Anal. C. eod.
Si verò non additum sit, ex quâ causâ debitum fuerit contractum, tunc
confessio, tanquam indiscreta & incerta, nullas habebit vires l. 25. §. ult.
ff. de probat. c. 14. X. de fid. instrum. Gilhaus. d. p. 1. §. 99. n. 1. cum alias ob-
ligatio sine causa non sit valida. Carpz in Jurupr: for. p. 1. c. 17. def. 3. 9.

Th. XXI. Nudis tantum verbis, quando concipitur confes-
sio, obligabit contententem tanquam ex constituto Gutierrez. p. 1. de cou-
firm.

firm. juram. n. 19. Si verò non acceptetur, fatenti non nocebit *Gail. 1. obs. 55. n. 8. ubi allegat ad hoc Bald. & Hipp. nisi talis confessio per juramentum fuerit confirmata Mascard. de probat. concl. 347. n. 17. & 18. Gilb. d. l. §. 100. n. 5. aut geminata Um: d. D. n. 57. circ. fin. Farin. q. 82. n. 13. Card. Tusch: tom: 4. concl. 28. lit. g. n. 39. & seqq. Dd. in l. 22. C. de Agricol.*

Th. XXII. Factis fateri dicimur, per fugam: quantum enim hujus sit argumentum, usus rerum docet, & LL. passim demonstrant, cum reus fugiens damnato comparatur in l. 28. §. 1. ff. de bon. libert: & suamet propria sententia suspectus dicatur in l. 7. §. 2. ff. de suspect: tutor. Cujac. 7. obs. 22. In criminalibus tamen hæc res varias recipit distinctiones, quæ videri possunt apud *Mench. lib. 1. de præsumpt. q. 18. n. 36. & seqq. Mascard. de probat. concl. 819. Jul. Clar. §. sent. fin. q. 21. n. 20. add. Besold. in thesaur. voce Flucht.* Deinde per pacta l. 40. §. 1. ff. de pact. l. 5. ff. de bu, qui not. infam. l. 4. de jur. Fisc. dummodo, ut Dd. communiter restringunt, datâ pecuniâ & precio, non etiam precibus pactum fuerit initum *Wesensb. de his qui notant: infam: n. 4. Peretz. in C. h. n. 4. aut pro redimendâ vexâ, ut loquuntur, quid datum, & interventu amicorum Wesensb: d. l. vid. l. 18. C. ex quibus caus. infam. irrog.*

Th. XXIII. Et sic se habet confessio extra judicialis inter vivos. In eâ, quæ sit mortis causâ, & in ultimâ voluntate, itidem discrimen est inter confessionem obligatoriam & liberatoriam, seu quietoriam ut vocant. Circa obligandum, si quis in testamento profiteatur, se Titio centum debere, si de causâ debiti aliâs appareat, indubitati juris est, hæredes tanquam ex constituto obligari *Peretz. in C. h. n. 21. Umm. th. 12. n. 36.* Si vero de eâ non constet, hæredes non quidem tenebuntur ex causâ debiti, nisi asseveratio accesserit per juramentum l. 37. §. 5. de legat. 3. l. 77. §. 23. de legat. Sed obligabuntur tanquam ex fidei commissio. l. 93. §. 1. de legat. 3. quod totidem ferè verbis repetitur in l. 28. ff. de liberat. legat. Verum cum de liberando agitur, & falsus quis est, solum sibi esse debitum, talis confessio liberabit debitorem, eique tam exceptionem ex testamento, si ab hærede conveniatur, quam actionem contra hæredem, ut ab eo liberetur, dabit l. 1. & 4. ff. de fals. caus. adj. leg. *Zoef. in ff. b. t. n. 18. Dn: Hahn. ad Wesensb. b. t. n. 6. Peretz. in C. n. 20.* quia nemo quid temerè in sui præjudicium asserere præsumitur, præsertim ille, qui in vitæ discrimine constitutus est, à quo omnia ex fide

ex fide & sincero animo agi intelliguntur l. ult. C ad L. Jul. repet. e. sancti-
mus 26. c. 1. q. 7. Barbo. in thesaur. loc. com. lib. 11. c. 17. axiom. 12. vid. Af-
sias. præsumpt. 30 & 3.

Th. XXIV. (3) Coram Judice suo, sive ubi Magistratus est com-
petens l. 24. C. de liberal. caus. c. 4. X. de judic. ubi Cajac. & Wesenb. in
parat. h. n. 5. Etenim, si confessio coram Judice non suo, eorumque
eo, cujus de eâ re vel jurisdictio, vel judicandi potestas non sit, facta fue-
rit, inutilis est, nihilque præjudicii afferre potest d. c. etsi 4. extr. de judic.
& c. ad nostram 3. extr. de consuet. neque habetur pro judiciali Jason in l.
Magistratibus n. 3. & 4. de jurisd. indicium tamen in criminalibus, non
autem civilibus, ad torturam, non utique condemnationem facit, Abb:
& Felin: in c. & si clericus extr. de judic. Bald. in l. homines. C. de appell. et.
in l. 1. in ult. colum: C. de confess. & Angel. in l. magistratibus ff. de jurisd.

Th. XXV. Et hoc (1) si quis spontè sit confessus crimen, vel ex
solâ jactatione, (2) modo sit suspectus de ejusmodi del. et, & (3) ista-
jactatio vel confessio sit probata per duos testes Const. Carol. art. 30. in
fin. ibiq; Matth: Stephani in not: & add: An & ea, quæ coram Arbitro
fit, dici possit judicialis, oritur dubium: Affirmativam tenet Bartolius
l. 1. in fin. ff. h. quia arbitria ad instar judiciorum sunt redacta cit Bar-
tol: l. 1. ff. de arbitr: & Alexand: consil: 19. col. 3. in 4. vol: & quia confes-
sio accepta coram arbitro, facit fidem coram Judice Joan de Imol: in
c. præsentium extr. de testib: dissentit Cyn: in l. un: C. h. t. Ad di potest, ac
videri Marant: p. 6. h. 1. n. 37.

Th. XXVI. (4) Præsentè vel adversario l. 6. §. 3. h. t. ad ex-
emplum l. 47. ff. de re judic: vel adversarii procuratore, tutore, vel cura-
tore d. l. 6. §. 3. Eam enim, quæ sit absente parte, nihil probare, optimè
respondit Ulpian: in l. certum. §. si quis absente ff. h. t. & consulti Scavo-
la in l. ult: & ibi gloss. ff. de interrog: act: & docet gloss: in l. cum de indebi-
to §. ult: ff. de probat: quorum sententiam permulti Juri eximii allegati
à Mascardo concl. 347. n. 1. secuti sunt. Nec solum sufficit, si perficiatur
confessio præsentè adversario vel ejus procuratore, tutore, curatore;
sed necesse quoq; est, ut ab iis acceptetur, vel rati habeatur Alexand:
in consil: 20. vol. 3. Myn 4. 51. Idem placuit Salic: in l. un: C. de confess: in 15.
oppo. & in l. jubemus C. de liber: caus: Bald: in l. 3. C. de repud. hered: quia
semel acceptata non videtur facile revocanda, nisi per vim, fraudem,
metum & errorem, quæ omnia consensum excludunt, eiq; maximè

contraria sunt l. 116. ff. de R. J. facta sit. (5) Verbis minimè ambiguis
l. 111. §. 7. ff. de interrog. in jur. fac. Wesenbec. d. l. n. 5. Ambiguitas enim
verborum uti ubiq; , ita & hic est vitanda. Vitari autem posse vide-
tur in confessione, per positionum ritè & legitimè structurarum usurpa-
tionem: Sunt autem hæc nihil aliud, quam brevis quædam verborum
conceptio, assertionem & intencionem amplectens, super quâ adver-
sarius veritatis eliciendæ gratiâ respondere tenetur *Specul. tit. deposit. §.*
1. Marant. p. 6. rit. de posit. §. 1. de ordin. judicior. Formantur autem post
litis contestationem cum præstatione juramenti dandorum & respon-
dendorum, quod in effectu nihil aliud quam juramentum calumniæ esse
videtur. Nam omne quicquid tunc litigator verum esse dicit, certis
alicujus articulis sive membris comprehenditur, & quasi thesibus vel
positionibus pro ejus libitu exponitur, dicendo pono: i. e. ajo verum
esse. In specie verò id ponendum est, quod inter partes sive principa-
liter, sive incidenter controversum est, cum actor illud in positiones
redigere debeat, quod in libello, cui similes ac conformes esse debent
Mysf. 5. obs. 88. posuit. Si de facto contrarium eveniat, illi positioni
respondendum non est *Musc. in prax. p. 5. gloss. impertinentes n. 13* Sunt
& producendæ positiones intra terminum probationi definitum, quo
juratur eas ut veras juris sui tuendi gratiâ, non calumniandi animo exhi-
beri *Boer. d. D. 22. th. 14. Gail. 1. obs. 79. n. ult. Wurms. obs. 8.* Ad has, ut
veritas eliciatur, rei requiritur responsio per verbum credo, vel non
credo, *Umm. Disp. 13. th. 6.* Cum itaq; ad positiones actoris per affir-
mationem rei responsum sit, ponens per confessionem respondentis
ab onere probandi relevatur *Gail. d. obs. 82. n. 2. Lanfr. ad c. quonian-
c. 6. n. 1. in fin. Marant. de posit. n. 13.* Contraria verò respondens jure
suo privatur, juxta *Papiens. in tit. 6. gloss. u. per text. in c. 3. de juram. in 6.*
& pro confessio judicatur (6) deniq; si confessio fuerit qualificata, &
reus allegatam qualitatem v. g. defensionem necessariâ non probaverit,
reus in pœnam ordinariam neglectâ qualitate adjecta, & non probata,
condemnari potest *Bartol. in l. Aurelius §. idem questit ff. de lib. caus. Bald:*
l. 1. n. 44. C. h. r. Boer. decis. 164. n. 12. & seqq. Hisce postremò ad diju-
dicandum, quæ confessio valeat, & quæ non valeat, adjicere volui Ho-
stiensis versiculos;

Major, spontè, sciens, dominus, pars, lis, sed & in se
Confessus, certum, compos, pro Judice, jure
Damnatur, nisi lex, favor, aut natura repugnat.

Th. XXVII. Perillustratis sic causis, examinabo effectus, quo-
rum præcipuus est, quod confessus ex confessione suâ obligetur, ita ut
eam non possit revocare l. 29. § 1. ff. de donat. l. un. C. b. t. Colleg. jur.
Argent. th. 7. Perez in C. b. n. 14. nisi fiat in continenti c. 7. extr. de testib. *cateny babu*
Trentac. lib. 2. resol. 1. Confessus enim projudicato habetur, & quo- *ngō cogit*
dammodo suâ damnatur sententiâ l. 3. 6. princ. §. 2. ff. h. t. l. un. C. b. l. *capere et un*
4. C. de repud. vel abst. hared. l. 56. ff. de re judic. Est enim propria oris *rem patit.*
confessio probatio firmissima, imò omnium probationum superlativa *si paraty in*
Roland à Vall. conf. 2. n. 114. & conf. 21. n. 3. & seq. v. 1. Gail. 2. obs. 106. n. 2. Menoch, *pg facienti*
remed. 1. recup. poss. n. 127. quæ pro probatione probatâ habetur 2. Sam. 1. v. *solvère l.*
16. l. 1. ff. & l. un. C. b. t. Accurs. ad l. 1. C. de edend. quâ nulla melior in mundo *era l. tu*
Johan. de Amic. conf. 8. n. 65. Ernest. Corbm. 2. conf. 56. n. 27. rem faciens no- *lo ff. d. pro*
toriâ Menoch. d. l. n. 218. & n. 222. Wesenb. Consil. 2. n. 61. & seq. & conf. 30. n. 52 *quia in ipse*
22. Hinc & inter probationes locum obtinet primum, & lucet ut luna in *cedendū et o*
ter stellas, juxta Bursat. conf. 340. n. 12. lib. 3. atq; quovis instrumento *vā abeunt*
major esse dicitur Cravett. conf. 65. n. 3. Roland à Vall. conf. 71. n. 41. v. 2. *2dū Quor*
vid. Barbof. Locupl. lib. 3. c. confessio: Hiltrop. de process. part. 3. tit. 17. c. *God. d. v.*
4. p. 592. n. 4. & mult. seqq. Nam non potest sententiam suam infir-
mare confessus l. 29. §. 1. ff. de donat. neq; ab eâ recedere l. un. C. b. t. præ-
terquam in continenti c. præterea 7. extr. de testib. cogend. Et hoc, si sit
spontanea, verissimum est Corn. conf. 261. n. 5. v. 4. Soc jun. conf. 39. n.
13. v. 2. Roland. à Vall. conf. 6. n. 26. v. 1. Tiber. Decian. conf. 44. n. 74. v. 3.
& in judicio facta.

Th. XXVIII. Quæ extra judicium fit, non easdem habet vires
Jaf. in l. sive n. 2. C. de trans. & in repet. l. admonendi n. 192. de jurej. ut pro
judicato confitentem haberi faciat, nisi, uti supr. dixi, quod semiplenam
tm. probationem inducat, aliquando ita, ut juramentum suppletorium
deferri possit, aliquando etiam plenam, uti in casu Novellæ 90. c. 2. ubi
Rittershus. & Cujac. vel si confessio fuerit jurata, geminata, aut aliàs
qualificata, cujusmodi confessiones contra proferentem maximè pro-
bare censentur Umm. th. 12. n. 57. & c.

Th. XXIX. Ex his jam dictis ista fuit quæstio: Num confessio
inluper requirat sententiam? Quod regulariter est negandum, quia
confessus suâ quodammodo sententiâ damnatur l. 1. C. b. Pat. in Anal. C.
b. t. n. 2. Opus tamen interdum esse sententiâ Excell. Dn. D. Brun-
neman Præceptor olim meus ætatem colendus in Tract. suo de process.

b. t. n.

th ad executione
tra senten
cul. in tot
s. s. 2
id qd. b
onfig
post
ri

h. n. 3 statuit, si sequatur confessio post litem contestatam arg. l. 74.
ff. de iudic. l. 3 §. idem scribit ff. de pecul. In causis criminalibus idem
iudicium obtinet, cum ad penam nemo teneatur ante sententiam.
l. 5. ff. de iust. & exhibit. reor. l. 1. §. si quis ff. de Quest. Zoef. Com. ad ff.
h. n. 14. ut. Dn D. Brunnem: in quest. suis ad h. r. q. 17. dissentit. Cujac.
lib 20 obf. 36.

Th. XXX. Sententia etiam opus est, quando res, de qua
quis est confessus, extincta est, tunc enim in æstimationem damnari de-
bet l. 3 §. ff. b. t. Pac. d. l. Hinc idem exitus erit confessi, qui iudicati,
per ea, quæ thesi præcedenti dicta sunt. Sequitur itaq; contra confiten-
tem nullas amplius esse partes iudicantis l. 25. §. ult. ff. ad L. Aquil. nempe
hactenus, ne ulterior inquisitio instituat Perez in Prælect. in C. h. t. n.
2. e. g. Si fund. in meum esse vindicem, tuq; id confessus sis, perinde
habeas, atque si domini mei fundum esse pronunciatum sit l. 6. §. 2. h. r.
Idemq; in quavis actione alia locum obtinet d. §. 2. Non autem finitur
officium Iudicis dati post confessionem, sed adhuc eo fungitur, non ut
denovo inquirat, an reus damnum sc. in actione L. Aquilæ actori injuriã
dederit, sed ut reum ad damni æstimationem progrediendo condem-
net, & hoc est, quod, ut ait l. 25. §. ult. ff. ad L. Aquil. non detur Ju-
dex rei iudicandæ, sed æstimandæ. Est enim omnino faciendæ æstima-
tio damni ejus, etiam post confessionem l. 24. 25. §. 2. l. 26. d. r. non qui-
dem semper, sed cum actor litem magni æstimat, reo æstimationem
solvere parato d. l. 26. Debet vero confessio nocere saltem confesso,
non aliis l. 11. §. 1. ff. de interrog. in jur. fac. vid. Perez in C. h. n. 4. Pro-
dest enim adversario, non etiam confitenti, cum nulli in suã causã pro-
se, sed contra se credatur l. 1. 1. §. 1. de interrog. act. l. publica 26. §. Titius ff.
deposit. Wesenber: in parat. h. r. n. 9. & consil. 19. ut & Pacian: 1. de pro-
bat 25. Cyn. in l. 2. v. ult. C. de donat. nisi forte illa partim pro confiten-
te, partim contra ipsum concepta fuerit, quanquam & illo casu divi-
dendam confessionem putent Dd. quod diligentius ac distinctius pro-
sequatur allegari d. l.

Th. XXXI. Effectus ortus, ad exemplum rei iudicatæ, vel est
actio ex confesso, quæ etiam confessoria vocatur in l. 23. §. ult. ff. ad L.
Aquil. vel pristina illa, quæ ab actore instituta, & per iudicalem confes-
sionem, rite factam, pro verã agita est, Un: D. ad process. 13. th. n. n. 51.
vel etiam imploratio Officii Iudicis, pro obtinendã executione, quod
nobile

10
mobile magis, quam mercenarium, si hujus distinctionis fundamen-
tum esse possit, statvendum credimus; quoniam non uti nobile,
ita mercenarium Judicis officium expirat l. 2. C. de execut: rei judi-
cat. Confessus proindè non cogitur, simul ac confessus est, solvere
debitum, sed illud, quod judicato competit, tempus etiam habet l. 6.
§. ult. ff. h. r. quod quale sit in l. 2. & 3. C. de usur: rei judic. & §. 2. Instit.
de Offic: Judic: est determinatum Colleg: jur; Argent: de re jud: n. 6.
Wesenb: ib. n. 9. intra quod, si non satis fecerit creditori, executive
contra illum proceditur, secundum ea, quæ Umm. D. ad Process: 23. §.
4. Parlad. l. 20. quotid. c. ult. p. 1. §. 4. tradiderunt.

Th. XXXII. Contraria confessionis sunt error, simulatio, metus, fraus
vis & lex. Ea enim confessio, quæ hoc modo facta est, sit irrita, nec confi-
tenti præjudicat c. 1. 15. q. 6. ubi dicitur: nec confessio sit extorta, sed
spontanea. c. Lotharius 31. q. 2. & nihil efficere quoad iudicium ad tortu-
ram, respondit Alexandr: in consil: 5. in princ. lib. 1. quem sequuntur Hercul:
la. in tract. de prob. negat. n. 198. circa med. Masc. concl. 7. n. 17.

Th. XXXIII. Ad Affinia confessionis referendam esse censeo,
Confessionem Ecclesiasticam, e. c. quando quis delinquens commis-
sum Confessionario suo confitetur, cum conscientiam nimis gravat
suam. Indè incidit quæstio: Num confessionarius in confessione sibi
concreditum aperire, ac id manifestare possit? Negativam, licet non-
nulli Dd: dissentiant, cum Carpz. Jurispr. Ecclesiast. l. 3. desin. 25. n. 5. se-
quentes defendunt, Frid. Balduin: de casib: conscient: lib. 4. c. 10. cas. 7.
Ant: Gometz: tom. 3. var: resol: c. 13. n. 9. And. Gail: lib. 1. obs 100. n. 8.
Ant: Fab: in C. lib. 4. tit. 15. desin: 38. Jacob. Menoch: lib. 1. præsumpt: q. 39.
n. 26. & 27. Frider: Pruckm: v. 2. consil: 16. n. 77. Tiber: Decian: in tract:
crim lib: 2. c. 14. n. 15. Gilhaus: in arbitr. jud: civil. p. 1. c. 6. §. 121. Finckelth:
obs: 94. Cubach. cent: 1. dec: 4. q. 1. 2. Ruland: de Commiss: p. 2. c. 1. n. 2.
& non sine rationibus ponderosis. (1) Pertextus juris Canonici clarissi-
mos, uti can. Sacerdos 2. de pen. dist. 6. c. si sacerdos 2. X. de offic: Judic: or d:
s. dilectus 13. X. de excess: Prælat. c. omnium. circa fin. versic: caveat autè omnind
X. de penit. ubi expressè habetur, quod Sacerdos nihil eorum, quæ si-
bi à confitente concredita sunt, revelare debeat, & si hoc fecerit, tan-
quam ignominiosus sit deponendus. Nec admittunt, quod, etsi Ma-
gistratus à Ministro Ecclesiæ exigat, quidnam in confessione audierit,
ea, quasi sub sigillo confessionis commissa revelare debeat Frider. Bal-
duin: d. l. & nisi hoc observaverit, fide haud dignus habeatur, nec te-
sti.

simonium ejus quicquam operetur *Gom. & alii antea alleg. loc. d.*
(2) quia ea, quæ in confessione Ministro Ecclesiæ quasi in aurem dicuntur, instar arcanissimi depositi habenda sunt, confessio enim ea non fit homini, sed Deo, hinc & Sacerdos illa scire non ut homo, sed ut Deus dicitur *d. si Sacerdos 2. in fin. ibi. quia non ut Judex scit, sed ut Deus.* Et tradit *Panormit. ad d. c. dilectus 13. n. 1. & 4.* posse aliquem habere duplicem scientiam, unam ut Deum, aliam ut hominem, cum quo etiam convenit beatus *Lutherus in Colloq. mensal. c. 14.* *Von der Weichr und Absolution Rubr. Ob ein Diener des Wortes Zeugnüß geben möge fol. 191.* (3) Cum id, quod Sacerdos in confessione audit, secretum sit, ergo utiq; & celandum. Nam qui secreta revelat, jus naturale violare videtur *arg. can. de formâ 22 q. 5. can. qui ambulat 5 q. 5. Gigas in tract. de crim. les. majest. Rubr. qui. accusar. poss. crim. les. majest. q. 18.* Et deniq; (4) Ministro Ecclesiæ in confessione concedita sub poenæ comminatione manifestare interdicitur in *Ordin. Eccl. Elect. Saxon. artic. gen. 7. Sult.* Pertinet & ad affinia confessio extrajudicialis, de quâ cum supra sufficiëter fuerit actum, plura facere verba, non duco necessarium, ne crambem bis coquam.

Th. XXXIV. Ad affinia quoq; confessio orta ex promissione impunitatis, & indulgentiæ à Judice facta referri potest. Solent enim non raro, ut constat, Judices pro elicienda veritate, promissione gratiæ reum ad confitendum movere: unde inter *Dd.* extorta est quæstio: An hoc modo falsus licitè condemnandus veniat? quamvis non desint, qui hoc affirmare neutiquam erubescunt, quos refert *Ayres. in process. Histor.* per rationes ibi recensitas. Contrarium tamen verius esse videtur, eo quod fidem fallere, & promissa non adimplere grave sit *l. 1. in pr. l. 25. D. de Confessit. pecun.* et eo gravius judici & Magistratui, quo magis cæteris dignitate pollent *arg. l. 3. C. de Episc. & cler. c. 12. X. de jurei. c. 6. de homicid.* tum quod juramentum & fides æqui parentur *c. 3. Quod met. caus.* illud a. semper servandum sit, quandocunq; absq; dispendio æternæ salutis fieri potest *c. 6. quod met. caus. c. 8. de jurei.* Ergo & hæc, cum æquiparatorum sit eadem natura. Insuper quod confessio talis, ut maxime esse debet *c. 1. 15. q. 6.* non sit spontanea, sed dolo Judicis extorta: Et hanc communem dicit opinionem *Ayres. d. l.* Addi præterea potest post *Besold. in Thesaur. Carpz. Pract. Crim. p. 3. q. 149.* Plura de hâc confessionis materiâ agere, Amplissimæ hujus Facultatis statutum prohibet, cui refragari Sacrilegii instar reputo. Coarctare itaq; theses, finem, modumq; disputationi dare cogor. Tu interim benevole Lector hæc à me

scripta æqui boniq; consule, & fave.

DEO SIT LAUS ET GLORIA. |

ret, sub præsidio *Viri Consultissimi & Excellen-*
MI NERGERI, Hospitis sui suavissimi, eleme-
bibit, nec minus reliquos famigeratissimos
Antecessores, uti *Dn. D. ZIGLERUM, Dn.*
Dn. D. LYSERUM & Dn. D. RITTERUM, j-
tes, non sine maximo fructu, audivit.
um in illo studiorum cursu absolvisset, c-
vidi Parentis, cui parere sibi gloriosum du-
sem se contulit Academiam, ubi studium j-
industriâ, continuavit, adeoq; *Præside V-*
cellentiß. Dn. Doctore RHETIO, P. P. & Sere-
denb. Consiliario, Disputationes Schnobel-
quis suis Commilitonibus ad incudem r-
rum etiam explicationi, quam, *Consultissu-*
Dominus JOHANNES BRUNNEMAN-
Jctus exquisitissimus, sustinuit, sine interv-
terum, quæ *Viri Excellentissimi Dn. D. JOAC-*
P. P. & Consul, & Dn. D. JACOBUS PHILIP-
cuerunt, avida mente percepit. Tandem, sv-
tis, hanc nostram etiam invisit Academia
dem Collègia neglexit, verum, uti me Præ-
Juris disputavit publicè, ita nec meis tant-
cellentissimorum Dominorum PP. præle-
non vacavit, in animumq; induxit suum
eruditionisq; testimonio non posse hinc di-
obtinendis summis in jure honoribus dispu-
nestos suos conceptus mihi p. t. Decano ex-
plissima Facultate Conventum collegiale
ejus progressus, facilè impetrasset, talem se
præbuit, ut illum dignum æstimarem us-
pro summis in jure honoribus publicè di-

JOACHIM-
bliciim-
cademiæ
GELIUM,
esolven-
trienni-
ssu pro-
ofurten-
cœperat
o & Ex-
ris Bran-
um reli-
Novella-
ntissimus
cessor &
it. Cæ-
CHERUS,
US, do-
ni Paren-
lla equi-
cognitis
rum Ex-
unquam
virtutis
um si pro-
mq; ho-
z ab Am-
randum
examine
potestas,
ncederetur.

